

STORTINGET

Representantforslag 179 S

(2021–2022)

fra stortingsrepresentantene Hege Bae Nyholt, Tobias Drevland Lund og Seher Aydar

Dokument 8:179 S (2021–2022)

Representantforslag fra stortingsrepresentantene Hege Bae Nyholt, Tobias Drevland Lund og Seher Aydar om å inkludere krisesentre i Husbankens tilskuddsordninger

Til Stortinget

Bakgrunn

Norske myndigheter skal etter Istanbul-konvensjonen art. 23 sørge for et egnet og tilgjengelig krisesentertilbud. Man har en forpliktelse om å sikre et godt og helhetlig krisesentertilbud til alle mennesker som er utsatt for vold eller trusler om vold i nære relasjoner. Krisesenterloven pålegger alle kommuner å ha et krisesentertilbud til sine innbyggere som skal bestå av et midlertidig døgn- og dagtilbud. Vold i nære relasjoner er et sammensatt og komplekst problem, og mange har behov for et langvarig opphold, ofte fordi trusselnivået er høyt.

Et krisesenter må svare til en tidsmessig standard for tjenestens formål og krav. Realiteten er likevel at svært mange har bygg som ikke er bygget for formålet. Tall fra 2020 (Bufdir) viser blant annet at byggene er gamle og lite egnede i seg selv, og andre utfordringer er manglende mulighet for skjerming, plassmangel, få beboerrom, mangel på botilbud til menn, at lokalene er lite egnet for barn, dårlig sikkerhet og manglende fellesarealer. Av 43 krisesentre kan kun et fåtall gi et tilbud til alle brukergrupper. Menn som kommer med barn, får ofte et langt dårligere tilbud, for ikke å snakke om personer med rus- og psykiatriutfordringer. Flere sentre er

heller ikke universelt tilpasset, noe som gjør at voldsutsette med funksjonsvariasjoner får et dårligere tilbud.

Brukerne føler seg lite verdt når de blir møtt med lokaler som er lite egnede og/eller som oppleves utrygge. Barn er selvstendige brukere av krisesentertilbudet, og man har et ansvar for å sørge for at deres rettigheter etter annet lovverk blir fulgt opp. Barn har rett på gode trygge lekearealer ute og inne. De har rett på et likeverdig tilbud uavhengig av om de kommer med mor eller far.

Kommunene i Norge drifter krisesentertilbudet på ulike premisser. De økonomiske rammene for de ulike krisesentrene varierer og er betinget av størrelsen på sentrene og hvor stort befolkningsgrunnlag de dekker. Variasjonene i inntekter til drift gjør at krisesentrene har ulik standard, noe som igjen går ut over tilgjengelighet, kvalitet og sikkerhet i tilbudet.

I 2009 kom lov om Husbanken, som erstattet lov om Den Norske Stats Husbank fra 1946. Husbanken skal bidra til å fremme og utvikle viktige boligkvaliteter i ny og eksisterende bebyggelse og skal forvalte bostøtte og låne- og tilskuddsordninger.

I 2008 kom forskrift om investeringstilskudd til omsorgsboliger og institusjonsplasser fra Husbanken. Tilskuddene skal stimulere kommunene til å fornye og øke tilbudet av institusjonsplasser og omsorgsboliger for personer med behov for heldøgns helse- og omsorgstjenester uavhengig av alder, diagnose eller funksjonshemming. Tilskuddet er i mange tilfeller avgjørende for at kommunene kan få effektivt tilbudet til disse gruppene.

Krisesentrene er et kommunalt lovfestet døgn- og dagtilbud. I tillegg til å være et viktig tilbud i seg selv inngår de som en del av kommunenes helhetlige oppføl-

ging av ofre for vold, herunder samordning med øvrige helse- og omsorgstjenester.

For krisesentre ville det å bli innlemmet i tilskuddsordningen vært et avgjørende bidrag til å kunne etablere bygg og fasiliteter med høy kvalitet som ivaretar behovene til brukere og ansatte så vel som å svare til de lovpålagte krav om et trygt tilbud av god kvalitet.

Forslag

På denne bakgrunn fremmes følgende

for s l a g:

Stortinget ber regjeringen foreta forskriftsendringer som sikrer at krisesentre kan søke om støtte under Husbankens tilskuddsordninger.

5. april 2022

Hege Bae Nyholt

Tobias Drevland Lund

Seher Aydar